

INICI DE CURS 2009-2010 ■ LA VEU DELS MESTRES

Els reptes del nou curs

ESTATUT · El col·lectiu docent, inquiet per una sentència del Tribunal Consitucional que afecti de retruc la llei d'ensenyament **DIGITALITZACIÓ** · L'ús de noves tecnologies a les aules es veu bé, però se'n critica una implantació massa ràpida **QUEIXA** · Creuen que no hi ha prou professors, tot i l'augment d'alumnes

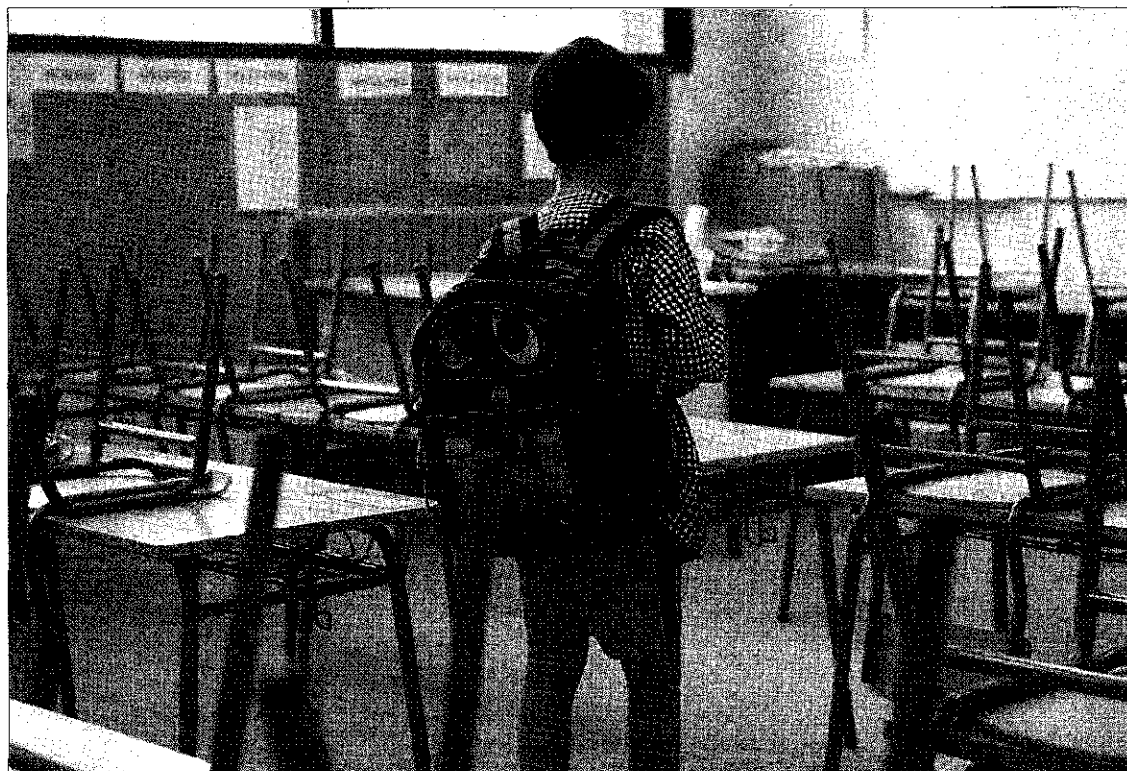
Professors i directores de centres públics d'educació primària i secundària reflexionen, a petició de l'AVUI, sobre les necessitats i els reptes amb què el col·lectiu docent encara l'inici del nou curs escolar. Entre les diferents visions i opinions hi ha punts d'acord, com ara la manca de professorat, la incertesa pel desenvolupament de la llei d'ensenyament o la gestió de la digitalització a les aules.

Natàlia Arévalo
Mestra del CEIP Joan Maragall de Sant Andreu de la Barca

Comença el curs i tornem a tornar-nos amb les dificultats que es repeteixen cada any i d'altres de noves. La manca de recursos és clara: un ordinador per classe vell i atrotinat que no sempre funciona (però molts coneixements de programes i pàgines web per fer-lo servir que ens ofereixen els curssets que fem anualment); 26 alumnes per classe, fet que fa difícil una atenció individualitzada amb la qualitat que voldríem; poc personal per als alumnes amb necessitats especials, cosa que tira per terra el concepte d'*escola inclusiva*... La manca de professorat a l'escola en relació amb el nombre d'alumnes que hi trobem dificulta la nostra feina.

La crisi ataca les famílies i sovint ens trobem les dues cares de la moneda: atur, dificultats econòmiques i problemes familiars, o bé excés de feina i, en conseqüència, abandó de molts infants a casa i problemes de comportament. Aquests són, com ja he dit, els problemes de cada any.enguany, però, ens trobem amb el de la grip A i la gran desinformació causada per l'excessiva informació dels mitjans. Les directrius que ens han marcat per evitar el contagi són impossibles d'acomplir, i això ens deixa en una situació compromesa. No tenim hores ni recursos per anar netejant les joguines del parvulari, una per una cada dia, els llapis i tots els colors de les safates i les manetes de les portes, entre d'altres. Tot i així, com sempre, solucio-

Un alumne ahir arribant a la seva aula, encara buida, en el primer dia d'escola ■ TJEK VAN DER MEULEN

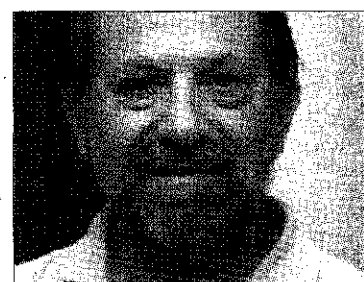
narem les dificultats que ens van sorgint i ens dedicarem al que més ens agrada: educar.

Carme Ruiz
Mestra de l'IES Montilivi de Girona

Tots els inicis de curs s'assemblen, encara que tots comencen a la seva manera. La il·lusió pel projecte que s'enceta, les noves cares dels alumnes, les renovades esperances que aquest any sigui millor que l'anterior... Cada curs suposa reptes, molts dels quals ni podíem imaginar el dia que vam començar. Aleshores potser no érem conscients de l'elevada responsabilitat dipositada en nosaltres. Ara per ara, i amb uns quants anys d'experiència, és prioritari que el sistema educatiu vetlli per la cohesió social en un país de fràgils equilibris, i la millori. I no ens referim únicament a la procedència geogràfica. Aquests anys de creixement i crisi també han estat anys de fractura social i, a l'aula, ens pertoca recompondre les esquerdes que altres han causat. El segon repte és assolir un ús racional de les tecnologies de la in-

formació i la comunicació (TIC). Les TIC són una excel·lent eina per potenciar l'aprenentatge. Tanmateix, l'experiència ens recorda que, tot i l'excés d'entusiasme per la novetat, aquestes no són un fi en si mateixes. L'essencial són els llaços humans a l'aula. La digitalització, a marxes forçades i sense els recursos adients, no hauria de fer oblidar que la bona educació és una tasca artesanal. Finalment, el que pot portar-nos a un final feliç és que l'administració deixi la política partidària i proporcioni els recursos per assolir la qualitat i l'excel·lència. Aquesta no és l'obsessió logarítmica amb què pressionen els mitjans de comunicació, sinó la que permet que tothom, alumnes, famílies i professorat, estigui còmode i sabent que el departament és un ajut, i no un problema. Perquè el que cal són més mitjans i menys eslògans.

Emili Grau
Mestre del CEIP Espiga de Lleida

Dubto que cap mestre cregui que les propostes que fa el departa-

ment d'Educació no són les millors per a l'escola. Però també és evident que no sempre ho són. Els criteris i l'aplicació de les substitucions, la retallada dels recursos per als alumnes amb necessitats, la irrupció dels ordinadors i el canvi de llibres per formats digitals en són una mostra, diguem-ne, significativa.

I així iniciem el curs que serà l'inici de nous plantejaments: què en serà, de la LEC? Com afectaran les possibles modificacions del Constitucional l'Estatut i de retruc la LEC?

Sembla que interessa fer-ho bé i millorar la qualitat de l'educació, però tothom té clar que són moments dubtosos. El Defensor del Poble, Enrique Múgica, va afirmar dijous que l'episodi de violència de Pozuelo "ha estat causat pel desbordament d'actituds irracionals" per la pèrdua d'autoritat i valors de la societat. I és que aquesta aboca la seva impotència en les carències de l'escola: no hi ha autoritat, als docents no se'ls pot tutejar, l'escola és la base de la bona alimentació, el civisme... Tot ho ha de fer l'escola. I la societat? Sempre recordaré les paraules: "Educar és tasca de tota la tribu". No us heu adonat de la manca d'ètica en molts anuncis? Com podem educar a l'escola si tothom troba gràcies que un nen doni una puntada de peu a una nevera perquè conserva millor els aliments? La tribu no està pas ara per l'educació. L'escola ha de potenciar i valorar les noies i els nois que

tenim. Volem una escola inclusiva, on prevalguin els valors del debat i el diàleg. No tot s'ha de fer a l'escola: la societat està carregada de missatges discutibles i molts ho troben encertat. El repte d'aquest curs no seran les hores de castellà, ni organitzar les aules amb els ordinadors, ni el funcionament de pissarres digitals ni... Proposo com a nou (i vell) repte: ¿la nostra tasca (la dels mestres a les escoles) serà també valorada per la societat? ¿La tribu farà seva la tasca d'educar?

Josep Cornadó
Director del CEIP Pau Delclòs de Tarragona

Iniciem el curs amb la bossa carregada de novetats, com ara el desplegament de la llei d'educació i també problemes compartits per tots els centres públics. Em refereixo a la retallada de personal que ha aplicat el departament d'Educació i que s'emmarca en la crisi econòmica. Segurament el cas del CEIP Pau Delclòs no és el pitjor. Però el professor de menys que tenim en relació amb el curs anterior repercutirà en l'atenció a la diversitat escolar, en aquest cas, al reforç de les matemàtiques que feiem fins ara segons el nivell de cada alumne. Una altra dificultat és la gran mobilitat dels pares, per la crisi. A Tarragona hi ha més de 700 nens pendents de ressituar, la majoria ja no han començat el curs quan tocava. La incorporació dels ordinadors a classe és important i necessària, però ni han de substituir els llibres ni veig cap necessitat que correm a fer-ho. Primer hauria calgut consensuar-ne la implantació; en tot cas, ara cal formar els professors i dotar les aules dels mitjans adients. Sobre la taula hi ha l'incert desplegament de la LEC, pendents del que digui el Constitucional. És una llei important per al país, tot i que m'hauria agradat que fos consensuada. Espero que resolgui el trencament entre l'escola pública i la concertada. Una altra assignatura pendent és reforçar el prestigi social de l'educador i incentivar la participació dels pares a l'escola. ■